

§ 21.

Stk. 1. Udgifterne til Kur og Pleje m. v., som den forsikrede underkaster sig i Henhold til Rigsforsikringsanstaltens Forlangende, afholdes af Rigsforsikringsanstalten.

Stk. 2. Har den syge Krav paa Erstatning eller Hjælp i Henhold til Lov Nr. 187 af 14. Juli 1927 (Ulykkesforsikringsloven) eller Sygeforsikring, der modtager Tilskud fra det offentlige eller fra nogen, der har et erstatningspligtigt Ansvar Sygeforholdet vedrørende, indtræder Rigsforsikringsanstalten i den syges Krav paa Erstatningen eller Hjælpen i det Omfang, som nærmere bestemmes af Anstalten under Hensyntagen til Anstaltens Udgifter i det foreliggende Tilfælde og den syges hele økonomiske Stilling.

§ 22.

Personer, der bevislig forsørges af saadanne, som i Henhold til § 20 paa Rigsforsikringsanstaltens Regning er underkastede Kur og Pleje paa Sygehus eller Kuranstalt, er i Trangstilfælde berettigede til uden Fattighjælps Virkning af vedkommende kommunale Kasse mod Refusion efter Fattiglovens almindelige Regler at erholde den til deres Underhold fornødne Understøttelse, saa længe Kuren varer. Det samme gælder, naar den paa-gældende Invalid, om han (hun) end forbliver i Hjemmet, ved de i Henhold til § 20 paa-budte Helbredelsesforanstaltninger er forhindret i at passe sit Erhverv.

§ 23.

Stk. 1. Unnlader vedkommende paa Rigsforsikringsanstaltens Forlangende at underkaste sig de i § 20 omhandlede Helbredelsesforanstaltninger, kan Retten til at oppebære Invaliderende forbyrdes, dog kun saafremt han (hun) forud ved anbefalet Brev er advaret om den retlige Følge af sin Unnladelse.

Stk. 2. Bestemmelse om Forbrydelse af Retten til Invaliderende i Henhold til nærværende Paragraf tages af Rigsforsikringsanstalten. Ved denne Bestemmelse vil der være at tage passende Hensyn til, om den forsikredes Vægning ved at lade sig indlægge paa Sygehus eller Kuranstalt er begrundet i, at han (hun) som gift, som Indehaver af egen Husstand eller som Medlem af sin Families Husstand vilde kunne skaffe sig den fornødne Pleje i Hjemmet.

Stk. 3. De af Anstalten i Henhold til § 20 samt denne Paragraf truffne Bestemmelser kan af de forsikrede indankes for Invalidforsikringsretten, hvis Afgørelse er endelig.

§ 24.

Rigsforsikringsanstalten kan, efter nærmere derom af Indenrigsministeren fastsatte Regler, anvende et af Ministeren nærmere fastsat Beløb aarligt af Anstaltens Midler til Vedligeholdelse af Bandager, kunstige Lemmer og andre Hjælpemidler, som kan tjene til Formindskelse af Invaliditeten hos Rentenydere og efter Omstændighederne til Nyanskaffelser af saadanne Hjælpemidler til Sygebehandling, der kan antages at formindske Invaliditeten, samt til Oplæring af Invalidere nydere til Erhvervsvirksomhed.

§ 25.

Naar en Kommune, efter at Begæring om Alders- og Invaliderende er fremsat, skønner det paakrævet at efterkomme en af den paagældende fremsat Anmodning om Hjælp inden Sagens endelige Afgørelse, kan Kommunen efter Anmeldelse til Rigsforsikringsanstalten, saafremt der tilstaas ham (hende) Alders- eller Invaliderende, forlange Hjælpen godtgjort af Anstalten ved Tilbageholdelse af indtil en Sjettedel af den den for-